

Oponentský posudek diplomové práce Kateřiny Hořejší:

Literaire analyse van het boek *De Taal Der Liefde* van Gerard Kornelis van het Reve

Literární analýza knihy *De Taal Der Liefde* Gerarda Kornelise van het Reve

Vedoucí práce: doc. dr. Ellen J. Krol

Diplomová práce Kateřiny Hořejší splňuje základní formální náležitosti. Svými 76 stranami (s přílohami 116) bohatě přesahuje předepsaný rozsah. V práci nechybí ani shrnutí v českém a anglickém jazyce.

Jelikož se jedná o přepracovanou verzi již dříve obhajované práce, odkazují tímto na posudek doc. Olgy Krijtové z 18. května 2007, jenž shrnuje základní klady i zápory této práce. Diplomantka se ve své práci věnuje zevrubné analýze knihy *De Taal der Liefde (Jazyk Lásky)* v Nizozemsku slavného, u nás bohužel doposud opomíjeného, nepřekládaného autora, čímž samozřejmě splácí velký dluh nizozemské literatuře.

Po formální stránce je práce v pořádku. Autorka dělí text na logické kapitoly, udržuje systematické členění textu, práci uzavírá přehlednou bibliografií. Bohužel se autorce nepodařilo udržet důsledně vždy jednotnou grafickou úpravu textu (zarovnání, odsazení apod.), čímž práce poněkud ztrácí na optické přitažlivosti a může u někoho vzbudit dojem nedbalosti při závěrečných úpravách. Také by bylo možné vylepšit interpunkci, vyhnout se nadužívání interpunkčních znamének (např. ?, vedle sebe) a sjednotit použití mezerníku - nepoužívat mezeru za závorkou (*incomplete*) a prvními uvozovkami "*nutteloze*". Z formálních aspektů bych ještě zmínila drobné nedostatky v Obsahu: u některých kapitol (konkrétně 5.3 a 10) jsou uvedena chybná čísla stránek, což může náhodnému čtenáři zkomplikovat orientaci v textu.

Po jazykové stránce je práce na odpovídající úrovni. Přestože diplomantka v úvodu děkuje rodilému mluvčímu za jazykové korektury, vloudí se občas zbytečné jazykové chyby, kterým by se dalo bedlivým čtením předejít: např. „het belevend ik, die in het verhaal optreedt“ (s. 3), „op syntactische, morfologische en lexicologisch niveau“ (s. 23), „stap bij voor stap“ (s. 29), „de deel III“ (s. 32) apod. Výtku docentky Krijtové, že není vhodné podstatné jméno (*personage*) používat ve dvou různých rodech, nechala diplomantka bez povšimnutí, na straně 41 používá u tohoto slova oba členy dokonce v rámci jedné věty. Totéž činí i u slova *commentaar*.

Jak už poznamenala minulá oponentka, je tato práce pozoruhodná neotřelým způsobem zkoumání, jež zcela a záměrně vylučuje sekundární literaturu, která již o analyzovaném díle vznikla, a opírá se čistě o ergoanalýzu. Přesto by bylo vhodné čtenáře na úvod alespoň

seznámit s rešerší, kterou diplomantka před samotným vypracováním provedla, zmapovat a charakterizovat alespoň to málo (jak sama uvádí), co už bylo o díle napsáno. Sekundární zdroje jsou sice uvedeny v bibliografii, samotná práce však zcela postrádá poznámkový aparát, což je záměrné, ovšem poněkud znesnadňuje posoudit schopnost diplomantky pracovat s odbornou literaturou, kterou si měla během studia na univerzitě osvojit.

Přesto je metoda analýzy založena alespoň na dvou literárně teoretických dílech (*Literair mechaniek, Over literatuur*). Diplomantka se nás v úvodu snaží přesvědčit, že prostudovala více takovýchto děl, ale bohužel vůbec neuvádí důvod, proč se rozhodla právě pro tyto dvě knihy, na kterých posléze zakládá celou svou analýzu. V čem se hodily k rozebírané próze? A proč volila kombinaci dvou literárně teoretických děl a neupnula se pouze k jednomu, když je v použití odborné literatury tak minimalistická? A mimoto, vzhledem k tomu, že diplomantka věnuje velkou pozornost tzv. „dopisové části“ knihy, bych očekávala i nějaké odborné dílo či stať se zaměřením na epistolární žánr.

Po obsahové stránce je poněkud zarážející velmi obsáhlé „shrnutí“ děje knihy v příloze, které čítá 40 stran, tedy se rovná téměř dvěma třetinám samotné analýzy (bez resumé a bibliografie 67 stran). Méně může znamenat i více, zvláště v případě převyprávění děje, což rozhodně nebyl úkol, který si diplomantka předsevzala. V celkovém pojetí díla se to pak jeví jako nadbytečné a zbytečně odpoutává pozornost od jádra věci.

O obsahové stránce již dostatečně pojednala doc. Krijtová, pozastavím se proto už pouze u přepracované kapitoly 10, pojednávající o motivech. Diplomantka zde hovoří o konkrétních i abstraktních motivech a jejich vzájemných vztazích a dochází k překvapivým závěrům o jejich provázanosti. Poněkud matoucím dojmem působí rozporuplná tvrzení, kde motiv zbytečnosti (*nuttelosheid*) pokládá jak za konkrétní, tak abstraktní motiv, viz str. 58. V této kapitole pak zcela postrádám definování hlavního motivu, potažmo pak i centrálního tématu celého díla. Další zásadní nedostatek shledávám v rozsahu kapitoly 11. Závěr, která čítá jediný odstavec a v podstatě neplní funkci závěru celé práce, protože v ní diplomantka pouze (velmi vágně) shrnuje jednu z dílčích analyzovaných otázek, a sice vztah tzv. „románové“ a „dopisové“ části knihy – což ostatně nejsou termíny, které by se vylučovaly – i román může být napsán formou dopisů.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě. Celkové hodnocení: dobře.

Lucie Sedláčková

Praha, 18. ledna 2010